

[Christmas Møller.]

lige Angreb, som det ærede Medlem Hr. Hedelund rettede mod det ærede Medlem Hr. Holstein, sige, at fordi det ærede Medlem Hr. Holstein i den Tid, han har været Medlem her i Tinget, kun har haft Anledning til at være i faa Udvalg, klædte det ikke det ærede Medlem Hr. Hedelund at tale, som han gjorde. Jeg vil i alt Fald have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem Hr. Hedelund mente, at han kunde faa Tilslutning fra alle til sine Betragtninger, vil jeg for mit Vedkommende, som har siddet i adskillige Udvalg af saglig Karakter og har arbejdet sammen med det ærede Medlem Hr. Holstein, protestere mod disse Betragtninger.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holstein angaaende Fæstespørgsmaalet, hvor jeg ikke er enig med ham, hvor jeg tror, han i alt for ringe Grad ser den Forskel, der er mellem Selveje og Fæste, nemlig med Hensyn til den Udvikling, vi kan frygte kan komme. Hvis vi mere og mere overlader Jorden til Fæste og samtidig udvikler vor Grundskyldbeskatning, saa sætter vi en Deling ind i den jordbrugende Stand her i Landet, een Del, som er interesseret i, at Grundskylden stiger, og en anden Del, som er interesseret i, at Grundskylden i alt Fald ikke stiger, snarere falder. Her ligger der et meget stort Problem, som man ogsaa bør tage i Betragtning, naar man skal bedømme hele dette Spørgsmaal.

Maa jeg sige til den højtærede Justitsminister, at de Bemærkninger, han gjorde til mig, jo ikke var alt for tilfredsstillende. Nu faar han jo lang Tid til at forberede sit Retsplejeforslag, og saa vil vi straks i Oktober kunne se det og tage Stilling til Spørgsmaalet. Men at det skulde kunne løse det Spørgsmaal, vi rejste, tror jeg nu alligevel ikke.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg sige, at jeg værdsætter selvfølgelig højt, at han nøje vil sætte sig ind i, hvad Landmandsbankudvalget har at bestille, og det kan jo være, at han er kommet til det Resultat, at dette Udvalg eller den, der bliver Formand for det, ikke har saa forfærdelig meget at bestille, at man jo nok kan tænke sig, at baade den ene og den anden kan bestride det. Men jeg tror nu alligevel, naar man tænker paa, hvor lang Tid der har været til at ordne den Sag, at det har været alt for længe, inden den højtærede Handelsminister har ordnet den.

Jeg vil derefter gerne sige, at efter at

vi nu har haft denne Ministeriet Staunings første ordinære Rigsdagssamling, efter at vi har haft denne Debat ved Tillægsbevillingsloven, ja, saa kan man opgøre de saglige Resultater, der er naaet, mere eller mindre straalende, saaledes som den enkelte vil det, men vi for vort Vedkommende kan kun understrege vor Tilfredshed med, at der paa en Række Omraader er naaet betydningsfulde saglige Resultater, paa hvilke det fra alle Sider erkendes, at den konservative Indflydelse ikke har været ubetydelig.

Endvidere kan vi sige, at vi har naaet det politiske Resultat, at denne Rigsdagssamling 1929—30 ender med, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen erklærer, at der om Forsvarsspørgsmaalet ikke kan forhandles i Sommer, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen erklærer, at man staar paa samme Standpunkt som i 1927—29, og at det er paa det Standpunkt, man er at finde, at den højtærede Statsminister siger, at han staar paa Afrustningsforslagets Princip, saaledes at man ogsaa der vil komme til at sande, at der er Realiteter i de Betragtninger, som er fremsat fra vor Side, at vi med Hensyn til Grundskylden har set, at man ikke vil gaa videre ad de Veje, man betraadte i 1922 og 1926, at vi med Hensyn til Jordpolitikken har faaet det ærede Medlem Hr. Pinstrups værdifulde Bekræftelse paa, at det konservative Standpunkt var det rigtige, og at vi endelig med Hensyn til Trustloven, som blev vedtaget i 1920 af tre Partier her i dette høje Ting, nu kan sige, at der fra Venstre er faldet saa overmaade stærke Udtalelser som den, at man haaber, dette Forslag ikke mere vil blive fremsat.

Det konservative Folkeparti kan baade være sagligt tilfreds, og det kan ogsaa politisk angaaende de afgørende Spørgsmaal være helt godt tilfreds.

Holdgaard: Det Svar, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gav mig paa mit Spørgsmaal, var ikke tilfredsstillende, fordi Svaret var to urigtige Paastande. Den første Paastand var den, at det var et Laan, der var bevilget til Kartoffelmelsfabrikken i Brande. Det er ikke rigtigt; det er et Tilskud. Den anden Paastand var den, at der var sikret Roedyrkerne en bestemt Mindstepris, og det er heller ikke rigtigt; det er der ikke, og derfor duede det Svar ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.